

liggende Lovforslag ikke paa nogen Maade at reducere Betydningen af Telegrafvæsenet; det, der finder Sted, er en Sidestillen. Men den økonomiske Betragtning, der ligger til Grund, er jo den, som den højtærede Minister ogsaa var inde paa, at man kan faa det mindst lige saa godt, som man har det — og jeg vil fra mit Synspunkt mene adskilligt bedre — ved at foretage Sammendragningen. Naar man kan foreslaa en Nedlæggelse af, saa vidt jeg har forstaaet, ca. fyrretyve selvstændige Telegrafstationer, eller altsaa en Sammendragning af disse med Posthuse, vil det vel nok sige, at de selvstændige Telegrafstationer nedlægges i det allerstørste Tal af vore Købstæder, ligesom ogsaa i Københavns Yderdele og lignende Steder. Denne Sammendragning er sikkert fuldt forsvarlig, netop under Hensyn til, at Telefonen i saa høj Grad har aflastet Telegrafens Arbejde — ja, ikke aflastet i den Forstand, at det er blevet mindre, men i den Forstand, at en stor Udvidelse, som naturligt vilde have fundet Sted, er gaaet over paa Telefonen. Jeg skal som Eksempel blot henpege paa, hvad der gælder for Dagspressens Vedkommende, at Telegrammer der i stor Udstrækning er afløst af Telefonmeddelelser, og vi er jo allerede rykket det Skridt længere frem i Udviklingen, at vi indenfor Dagspressen i stort Omfang tager det mest moderne af alle Hjælpemidler, Radioen, i vor Tjeneste. Men det, som for Publikums Vedkommende vil være det afgørende, er, at man saa godt som overalt faar Post- og Telegraf under samme Tag, og vi, der virker i de mindre Byer, hvor vi har denne Ordning og aldrig har haft nogen anden, kan kun udtale Tilfredshed med, at dette sker. Den Ordning, vi kender derfra, har gennemgaaende virket overordentlig tilfredsstillende.

Nu er jeg selvfølgelig klar over, at Hovedpunktet i Lovforslaget er ikke dette alene, at Driften af de enkelte Posthuse og Telegrafstationer sammendrages under en fælles stedlig Ledelse med fælles Betingningsmandskab, men at det først og fremmest er dette, at man faar en fælles administrativ Ledelse med een Generaldirektør, hvor der nu er to, og endvidere, at der finder en almindelig Nedskrivning Sted af det Antal Tjenestemænd, der findes under de to Etater. Jeg har med Interesse mærket mig, hvad ogsaa nu blev oplyst af den højtærede Minister, at adskillige Lande allerede har gennemført denne Ordning; der nævnes i Bemærknin-

gerne to Lande, som i mange Maader kan jævntilles med Danmark, og hvor det hele er planlagt efter lignende Linier som dem, der tænkes gennemført her. Den Omstændighed, at alle Partier i Folketinget har ydet Ministeren deres Tilslutning, turde vel ogsaa være Vidnesbyrd om, at han i denne Sag har fundet det rette.

Jeg har lagt Mærke til, at der i det andet høje Ting fra visse Sider er fremsat Ønske om en yderligere Sammendragning, saaledes at Jernbaneanetaten blev sluttet op Side med de to andre Etater. Allerede nu har man jo mange Steder Landet over en saadan Samvirken, og jeg tillægger det stor Betydning, at man omkring paa Jernbanestationer paa saadanne Linier, hvor Trafikken ikke altid er saa overvældende, navnlig ikke i vore Dage, har en saadan Samvirken mellem Jernbane, Post og Telegraf. Jeg skal ikke nu komme ind paa, om man overhovedet kan føre dette videre. En saadan Ordning er paa de Pladser, hvor den findes, en Lettelse for Publikum, men Tanken om en Sammenslutning af alle tre Etater under een fælles Ledelse er dog sikkert af de Ting, som maa overvejes meget nøje, før man skrider dertil.

Det er ikke ubetydelige Bespareser, der opnaas ved det foreliggende Lovforslag, og det hilser vi selvfølgelig med særlig Glæde. Vi glæder os over, at disse Bespareser, saa vidt jeg har forstaaet Ministeren, vil kunne indtræde inden alt for lang Tid. Jeg kan ligeledes udtale min Tilfredshed med, at man ved Sammendragningen vil drage Omsorg for, at der sker den mindst mulige Skade for de Mennesker, der har deres Virksomhed i disse Etater, og at man maaske endogsaa netop ved at sammenslutte dem vil lette de Tilstande, som Afskedigelserne vilde fremkalde, idet man nemlig ligestiller Personalet i de to Etater. Man er jo, som det fremgaar af de Udtalelser, der foreligger, i Telegrafvæsenet paa det rene med, at man har for meget Personale. Paa ærede Medlemmers Pladser er omdelt en Henvendelse fra Telegrafens og Statstelefonens Tjenestemænd. Denne Henvendelse bringer bl. a. en Oversigt over Telegrafvæsenets Udvikling fra den optiske Telegrafs Tid, en Telegraf, som for øvrigt ikke har saa forfærdelig meget med moderne Telegrafi at gøre udover Navnet, og der fremsættes nogle Indvendinger, som jeg maa betegne som værende af mere etatsmæssig Karakter. Paa et enkelt Punkt vilde jeg sætte Pris paa at høre den højtærede Ministers Anskuelse,